

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ชีพบาบาเท่านั้นคือ กระดาษซับหมึกชิ้นหนึ่งที่ดูดซับบาปของทุกคน จดจำท่าน แล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย

คำถาม: อะไรคือ รอยเปื้อนที่ลึกที่สุดในดวงวิญญาณ ลูกจำเป็นต้องทำความเพียรพยายามใดเพื่อจัดรอยเปื้อนเหล่านั้นออกไป?

คำตอบ: มีรอยเปื้อนที่ลึกมากของสำนักที่เป็นร่างในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณติดกับอยู่ในรูปและนามของใครบางคนอยู่เรื่อย ๆ ดวงวิญญาณไม่ได้จดจำพ่อแต่เฝ้าแต่จดจำผู้มีร่างกาย พวกเขาเฝ้าแต่เป็นเหตุของความทุกข์ให้กับหัวใจของกันและกัน ในการที่จะลบรอยเปื้อนเหล่านี้ จงทำความเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ

เพลง: มองดูใบหน้าของลูกในกระจกหัวใจของลูก...

โอมขานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานในทุกศูนย์ไดยินเพลงนี้แล้ว มองดูที่ตัวลูกเองว่าได้ทำบุญมากเพียงไร แล้วลูกได้ลบบาปไปแล้วมากเพียงไร ทั้งโลกรวมทั้งผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาต่างก็เรียกหา: โอผู้ชำระให้บริสุทธิ์! เพียงพ่อผู้เดียวที่ชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ ผู้อื่นทั้งหมดมีบาปอยู่ในตัวเอง ลูกรู้ว่าบาปนั้นอยู่ในดวงวิญญาณ บุญก็ยังคงสะสมไว้ในดวงวิญญาณเช่นกัน ดวงวิญญาณคือผู้ที่ได้กลับมามีบริสุทธิ์ และอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ทุกดวงวิญญาณที่นี้ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาถูกปกคลุมไปด้วยรอยเปื้อนของบาป เหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณบาป บาปเหล่านั้นจะสามารถถูกขจัดทิ้งไปได้อย่างไร? เมื่อหมึกหรือน้ำมันกระเจาไปหยดลงบางแห่ง มีการใช้กระดาษซับหมึกเพื่อดูดซับสิ่งนั้น มนุษย์ทั้งหมดจดจำผู้เดียวเพราะท่านคือ กระดาษซับหมึกผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครนอกเหนือจากท่านคือ กระดาษซับหมึก ผู้คนเหล่านั้นอาบน้ำในแม่น้ำคงคาชาติแล้วชาติเล่า และกลายเป็นผู้ไม่บริสุทธิ์มากยิ่งขึ้น ชีพบาบาเท่านั้นคือ กระดาษซับหมึกที่ชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ ท่านแสนเล็ก และเป็นเพียงจุด ท่านปลดปล่อยบาปของทุกคนด้วยวิธีการใดเล่า? ท่านเพียงแต่พูดว่า: จดจำพ่อผู้เป็นกระดาษซับหมึก! พ่อคือ ผู้มีชีวิต พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากอื่นใดแก่ลูก ลูกคือ ดวงวิญญาณผู้เป็นจุด พ่อเองก็เป็นจุดด้วย ท่านพูดว่า: เพียงแต่จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะถูกลบทิ้งไป ในเวลานี้ลูกแต่ละคนควรจะถามหัวใจตัวเองว่า: ได้มีการลบบาปไปแล้วมากเพียงไรด้วยการจดจำระลึกถึง? และฉันได้ทำบาปมากเพียงไร? บาปมากเพียงไรที่ยังคงหลงเหลืออยู่? ลูกจะสามารถรู้สิ่งนี้ได้อย่างไร? เฝ้าแต่ชี้หนทางของการจดจำผู้เป็นกระดาษซับหมึกเดียวนั้นแก่ผู้อื่น เป็นการดีที่จะให้คำแนะนำแก่ทุกคน เป็นความมหัศจรรย์ด้วยเช่นกันว่าผู้ที่ได้รับคำแนะนำนี้เริ่มที่จะจดจำพ่ออย่างไร ในขณะที่ผู้ที่ให้คำแนะนำไม่ได้จดจำท่าน เหตุนี้เอง บาปของพวกเขาจึงไม่ถูกตัดทิ้ง ผู้เดียวนั้นเท่านั้นที่ถูกเรียกว่า ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีบาปมากมายที่ถูกสะสมไว้ มีบาปของตัณหาหาคะ บาปของสำนักที่เป็นร่างคือ บาปอันดับหนึ่งที่เลวร้ายที่สุด พ่อพูดว่า: เวลานี้ จงกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ! ยิ่งลูกจดจำท่านผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอมากเพียงไร อัลลอยก็จะถูกขจัดทิ้งไปตามนั้น ลูกต้องจดจำท่าน ได้มีการชี้หนทางนี้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน! ยิ่งลูกอธิบายแก่ผู้อื่นมากเพียงไร ลูกจะได้รับประโยชน์มากตามนั้น จงหมกมุ่นอยู่กับธุรกิจนี้ และบอกผู้อื่นด้วยว่า: จดจำพ่อ แล้วเธอจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ เป็นหน้าที่ของลูกที่จะบอกผู้อื่นว่ามีผู้ชำระให้บริสุทธิ์ผู้เดียวนั้นเท่านั้น แม้ว่าจะมีแม่น้ำแห่งความรู้มากมาย ลูกต้องบอกทุกคนให้จดจำผู้เดียว ท่านเท่านั้นคือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีค่ายกย่องท่านอยู่มากมาย ท่านคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน การจดจำพ่อผู้เดียวนั้นและการอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณคือสิ่งที่ยากลำบากเดียว พ่อไม่ได้กำลังบอกลูกเท่านั้น แต่ท่านยังมีลูกๆ ของทุกศูนย์อยู่ในจิตใจของท่านด้วย พ่อเห็นลูกทุกคน ที่นั่นมีสวนดอกไม้ของชีพบาบา ลูกๆ ที่มีค่าต่องานรับใช้ที่ดีของท่าน บาบานั้นจดจำผู้ที่อยู่ในสวนดอกไม้ที่ดี เมื่อผู้หนึ่งคั่งมีลูก 4 หรือ 5 คน เขาก็จดจำบุตรชายคนโต มีดอกไม้ที่หลากหลาย ดังนั้น บาบาก็จดจำสวนที่ใหญ่กว่าของท่าน เป็นสิ่งง่ายที่จะชี้หนทางนี้แก่ทุกคน: จดจำชีพบาบา ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านเองนั้นพูดว่า: ด้วยการจดจำพ่อบาปของลูกจะถูกเผาทั้ง ท่านคือ กระดาษซับหมึกชิ้นหนึ่งของโลกนี้ ทุกคนจดจำท่าน เป็นสิ่งง่ายที่จะชี้หนทางนี้แก่ใครก็ตาม: จดจำชีพบาบา! พ่อฉันได้ชี้ให้ลูกเห็นแล้วถึงวิธีการที่จะจดจำพ่อ เพื่อที่รอยเปื้อนของสำนักที่เป็นร่างที่ปกคลุมลูกจะถูกลบทิ้งไป อาศัยความเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีใครบอกว่าจะแก่บาบา บ้างก็เขียนชาร์ทและก็ส่งชาร์ทแก่บาบาแต่แล้วก็อยู่อย่างเหนียวแน่น จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก มายานั้นตัดความซาบซึ้งทั้งหมดของพวกเขาอย่างสิ้นเชิง แล้วพวกเขาก็หยุดเขียน สำนักที่เป็นร่างของครึ่งหนึ่งของวงจรรนั้นไม่สามารถจะถูกขจัดไปได้ พ่อพูดว่า: เฝ้าแต่ทำธุรกิจนี้จดจำพ่อและตั้งใจให้ผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกัน ก็เท่านั้นเอง! นี่คือ ธุรกิจที่สูงสุด ผู้ที่ไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงก็จะไม่ทำธุรกิจนี้ การจดจำระลึกถึงพ่อคือ ไฟโยคะที่จะเผาบาปทิ้งไปได้ เหตุนี้เอง ลูกจึงถูกถามว่าบาปของลูกถูกเผาทั้งไปแล้วมากเพียงไร ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเพียงไร ประทศของความสุขของลูกก็จะสูงขึ้นตามนั้น ลูกแต่ละคนรู้หัวใจของตัวเอง ลูกยังจะรู้ของผู้อื่นด้วยจากงานรับใช้ที่พวกเขาทำ ลูกชี้หนทางที่จะจดจำบาบาแก่ผู้อื่น ท่านคือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ สิ่งนี้ ที่นั่นคือโลกที่หาไม่ประธานที่ไม่บริสุทธิ์ ทุกดวงวิญญาณและร่างกายของพวกเขานั้นหาไม่ประธาน เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ที่นั่นทุกดวงวิญญาณอยู่อย่างบริสุทธิ์ มีเพียง

เมื่อพวกเขากลับมาบริสุทธิ์เท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถกลับบ้านได้ ลูกต้องชี้หนทางนี้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน พ่อก็ชี้วิธีการที่ดีมากแก่ลูก: จดจำชีพบาบา! ใช้กระดาดซัฟหมิกนี้และบาปทั้งหมดของลูกจะถูกดูดซับ แล้วการกระทำที่เป็นบาปของลูกก็จะได้รับการปลดปล่อย สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ การกลับมาบริสุทธิ์ เป็นเพราะมนุษย์ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ที่พวกเขาเรียกหา: โอมผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ได้โปรดมา มาและชำระทุกคนและพาพวกเขาทั้งหมดกลับไปกับท่านด้วยเถิด ได้มีการเขียนว่าท่านชำระดวงวิญญาณทั้งหมดและพาพวกเขากลับบ้าน เพื่อที่จะไม่มีดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ใดหลงเหลืออยู่ ได้มีการอธิบายแล้วด้วยเช่นกันว่าชาวสวรรค์จะมาในตอนเริ่มต้น ยาที่พ่อให้สำหรับทุกคน จงให้ยานี้แก่ทุกคนที่ลูกพบ ลูกต้องการไปหาพ่อแต่เป็นเพราะดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์ ลูกจึงไม่สามารถกลับไปนั้นได้ กลับมาบริสุทธิ์แล้วลูกจะสามารถไปที่นั้นได้ โอม ดวงวิญญาณ จดจำพ่อแล้วพ่อจะพาลูกไปกับพ่อ แล้วจากที่นั่น พ่อจะส่งลูกไปสู่ความสุข จากนั้นเมื่อโลกกลับมาเก่า ลูกก็ได้รับความทุกข์ พ่อไม่ได้สร้างความทุกข์ให้แก่ใคร ลูกแต่ละคนควรจะตรวจสอบตนเอง: ฉันจดจำบาบาหรือไม่? ยิ่งลูกจดจำท่านมากเพียงไร พรอทของความสุขของลูกก็จะสูงขึ้นสูงมากตามนั้น นี่คือ ยาที่ง่ายตายอย่างยิ่ง! ไม่มีผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาได้รู้เกี่ยวกับยานี้ ไม่ได้มีการเขียนไว้ที่ใด ๆ นี่คือนางสิ่งใหม่อย่างแท้จริง บัญชีบาปไม่ได้ยึดติดอยู่กับร่างกาย บทบาททั้งหมดถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณที่สดแสนเล็ก เมื่อดวงวิญญาณนั้นไม่บริสุทธิ์ก็มีผลกระทบของสิ่งนั้นในผู้ที่มีชีวิต เมื่อดวงวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาได้รับร่างที่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณคือ ผู้ที่อยู่อย่างมีความสุข และไม่มีความสุข เมื่อร่างกายถูกทำร้ายก็เป็นดวงวิญญาณที่รู้สึกเจ็บปวด มีคำกล่าวไว้ว่า: ผู้นี้คือดวงวิญญาณที่ไม่มีความสุข และผู้นี้คือดวงวิญญาณที่มีความสุข เป็นความมหัศจรรย์ที่ดวงวิญญาณที่สดแสนเล็กเล่นบทบาทเช่นนั้นได้อย่างไร พ่อคือ ผู้ประทานความสุข เหตุนี้เอง ผู้คนจึงจดจำท่าน ราวกับคือ ผู้ที่สร้างความทุกข์ สำนึกที่เป็นร่างนั้นมาเป็นอันดับแรก พ่ออธิบายว่า: เวลาที่ลูกต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายามอย่างมาก บาบาถือว่าเป็นไปด้วยความยากลำบากอย่างยิ่งที่ลูกจดจำท่านด้วยหัวใจของลูก และในวิธีที่ลูกควรทำ แม้แต่ขณะอยู่ที่นี้ ลูกจำนวนมากมายก็ลืม หากลูกจะมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณก็จะไม่มีการทำบาปใด คำสั่งของพ่อคือ: อย่าได้ยั้งสิ่งที่เลวร้าย! สิ่งนี้ไม่ได้ใช้กับลิง (เช่นที่มีการแสดงไว้) เป็นสิ่งที่ใช้กับมนุษย์ เพราะมนุษย์เป็นเหมือนลิง พวกเขาจึงใช้สัญลักษณ์ของลิง มีลูก ๆ หลายคนเฝ้าแต่ซุบซิบนินทาตลอดทั้งวัน ดังนั้น พ่อต้องอธิบาย ในทุกศูนย์มีบางคนเฝ้าแต่สร้างความทุกข์ให้แก่กันและกัน มีลูกที่ดีบางคนที่อยู่ในการจดจำจะลึกถึงพ่อ พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาต้องไม่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครด้วยความคิด คำพูดหรือการกระทำของเขา หากลูกเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครแม้แต่ด้วยคำพูดของลูก ลูกก็จะตายในความทุกข์ พ่อพูดว่า: ลูก ๆ ต้องให้ความสุขแก่ทุกคน บอกทุกคน: จงมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! จดจำพ่อและอย่าได้พูดถึงการให้และรับเงินทอง เพียงแต่จดจำพ่อที่นารัก แล้วบาปของลูกจะถูกเผาทั้งไป แล้วลูกจะกลายเป็นนายของโลก พระเจ้าพูด: มานมานะภาพ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ และจดจำมรดกของลูกด้วยเช่นกัน! อย่าได้พูดถึงเกี่ยวกับสิ่งใดอื่นในบรรดาลูก ๆ! เพียงแต่จดจำพ่อและให้ประโยชน์ผู้อื่น! สภาพของลูกควรจะอ่อนหวานอย่างยิ่งที่ใครก็ตามที่มานั้นจะพูดว่า: ลูก ๆ ของบาบา คือกระดาดซัฟหมิก ลูกไม่ได้มีสภาพนั้นในเวลานี้ หากจะถามบาบาแล้ว อย่าว่าแต่กระดาดซัฟหมิกเลย ลูกยังไม่ได้เป็นแม้กระทั่งกระดาดด้วยซ้ำ บาบากำลังพูดกับลูก ๆ ในทุกศูนย์ มีลูก ๆ อยู่ทุกศูนย์ในบอมเบย์ กัลกัตตา เดลี ฯลฯ บางครั้งบาบาได้รับรายงาน: ลูกคนนั้นคนนั้นกำลังสร้างความยุ่งยากมากมาย แทนที่จะทำให้ผู้อื่นกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ เขาก็ทำให้ผู้อื่นเหล่านั้นเป็นดวงวิญญาณบาปมากยิ่งขึ้น บาบาสอบใครก็ตามที่ถามท่านทันที ชีพบาบาอยู่ทุกสิ่ง ท่านมีบัญชาทั้งหมด แม้แต่บาบานี้ก็สามารถบอกลูกได้ ทุกสิ่งสามารถที่จะเข้าใจได้จากใบหน้าของลูก บาบารู้สึกถึงรักซึ่งกันและกันกับการจดจำลึกถึงด้วย ใบหน้าของท่านสดชื่นแจ่มใสและเป็นสุขเหมือนกับใบหน้าของเหล่าเทพ เมื่อดวงวิญญาณเป็นสุขร่างกายนั้นก็ยิ่งปรากฏให้เห็นว่าเป็นสุขด้วยเช่นกัน เมื่อร่างกายทุกข์ทรมารก็เป็นเพราะดวงวิญญาณรู้สึกเจ็บปวด จงเฝ้าแต่บอกเรื่องหนึ่งแก่ทุกคนว่า ชีพบาบาพูดว่า: จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย! พวกเขาได้เขียนว่า: พระเจ้ากฤษณะพูด ผู้คนมากมายจดจำกฤษณะ แต่กระนั้นบาปของพวกเขาก็ไม่ได้รับการปลดปล่อย แทนที่จะเป็นเช่นนั้นพวกเขาก็เป็นผู้ไม่บริสุทธิ์มากยิ่งขึ้น พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่า พวกเขาต้องจดจำใคร พวกเขาไม่รู้จักรูปของพระเจ้า เมื่อพวกเขาพูดว่าท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เช่นที่ดวงวิญญาณเป็นดวงดาว ดังนั้น ดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นดวงดาวด้วย เพราะพวกเขายังพูดด้วยว่า ดวงวิญญาณนั้นเป็นเช่นเดียวกันกับดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้น ในคำพูดเหล่านั้นท่านเองก็เป็นจุดดวงวิญญาณที่สดแสนเล็กก็เข้าไปในร่างกาย เขาพูดกับผู้เป็นจุดทั้งหลาย: ลูก ๆ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ! ท่านก็พูดผ่านอวัยวะ ดวงวิญญาณไม่สามารถส่งเสียงโดยไม่มีอวัยวะ ลูกพูดได้ว่ารูปของดวงวิญญาณ และดวงวิญญาณสูงสุดนั้นเป็นเช่นเดียวกันใช่ไหม? ดวงวิญญาณสูงสุดไม่สามารถเป็นสัญลักษณ์ถึงกัมขนาตใหญ่หรือสิ่งใดอื่นเช่นนั้น พ่อพูดว่า: พ่อเองก็เป็นจุดแต่พ่อคือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ในขณะที่ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ นี่คือนะที่เรียบง่ายอย่างยิ่ง! เวลานี้กลับมา มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และจดจำฉันผู้เป็นพ่อ และชี้หนทางนี้แก่ผู้อื่น! พ่อเพียงแต่บอกลูก: มานมานะภาพ! แล้วพ่อก็อธิบาย

รายละเอียดเล็กน้อยของลำดับและกิ่งก้าน ก่อนอื่น ลูกสาโทประธาน จากนั้นลูกได้เข้าไปสู่สภาพสาโท ราโจ และทาโม มีรอยเปื้อนมากมายอย่างยิ่งอยู่ในดวงวิญญาณ เมื่อพวกเขากลายเป็นดวงวิญญาณบาป รอยเปื้อนเหล่านั้นจะสามารถถูกขจัดทิ้งไปได้อย่างไรเล่า? ผู้คนเหล่านั้นเชื่อว่าบาปจะถูกลบทิ้งไปด้วยการอาบน้ำในแม่น้ำคงคา อย่างไรก็ตาม นั่นคือ การอาบน้ำให้กับร่างกาย ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ได้ด้วยการจดจำพ่อเท่านั้น สิ่งนี้รู้ได้ว่าเป็นการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง สิ่งนี้ง่ายดายอย่างยิ่ง พ่อเฝ้าแต่อธิบายสิ่งนี้แก่ลูกทุกวัน ในกิตะพวกเขาก็ยังเน้นย้ำสิ่งนี้ด้วย: มานมานะภาพ! แน่นอนที่ลูกจะได้รับมรดก ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อเท่านั้น เพื่อที่บาปของลูกจะถูกลบทิ้งไปได้ พ่อคือ กระจาดขั้วหมึกที่ไม่สูญสลาย พ่อพูดว่า: ด้วยการจดจำพ่อ ลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์ ขณะที่เราทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ ดังนั้น ลูกควรจะจดจำพ่อเท่านั้น ลูกสามารถจินตนาการถึงสภาพของผู้ที่ไม่จดจำบาปได้ พ่ออธิบายว่า: ลูก ๆ จงทำสิ่งอื่น ๆ! เพียงแต่จดจำสิ่งเดียวนี้: กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ! เท่านั้นเอง ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณทั้งร่างของเขาไป แล้วไปใช้อีกร่างหนึ่ง ดวงวิญญาณคือ ผู้ที่มีประสบการณ์ของความทุกข์และความทุกข์ อย่าได้ทำร้ายหัวใจของใคร จงให้ความสุขแก่กันและกัน นี่คือ อรุณกิจของลูก มีลูก ๆ จำนวนมากที่เฝ้าแต่เป็นเหตุของความทุกข์ต่อกันและกัน พวกเขาติดกับอยู่ในร่างกายของกันและกัน พวกเขาเฝ้าแต่จดจำกันตลอดทั้งวัน มายาลาตเหลือเกิน! บาบามาไม่ได้เอื้อยของใคร เหตุนี้เอง บาบาก็พูดว่า: ลูก ๆ ขอให้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ความรู้นั้นง่ายดายอย่างยิ่งแต่การจดจำระลึกถึงเป็นสิ่งที่ยาก ผู้คนเหล่านั้นก็ศึกษาวิชาต่าง ๆ มากมายอย่างยิ่งในความรู้นี้เป็นเวลา 15 ถึง 20 ปี ความรู้นั้นง่ายดายอย่างยิ่ง การรู้จักละครนั้นก็เหมือนกับการเรื่องราว ไม่ใช่เรื่องใหญ่ที่จะให้มูร์ลี เป็นการจดจำระลึกถึงที่สร้างความยากลำบากอย่างมาก และبابาก็พูดว่า: ละคร! กระนั้นก็ตามเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายาม จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะถูกเผาด้วยไฟของการจดจำระลึกถึง ลูก ๆ ที่ดีมากก็สอบกในสิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ทำร้ายหัวใจของใคร ให้ความสุขแก่ทุกคน อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว และเตือนผู้อื่นให้จดจำท่าน
2. เพื่อที่จะลบรอยเปื้อนของบาป จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และจดจำพ่อผู้เป็นกระจาดขั้วหมึกที่ไม่สูญสลาย ทำให้สภาพของลูกอ่อนหวานอย่างยิ่งที่ลูกจะเฝ้าแต่ให้ประโยชน์แก่ทุกคน

พร: ขอให้ลูกมีความเมตตา และพร้อมกับการเป็นผู้ประทานโชค จงเป็นผู้ประทานพรด้วย แล้วเติมพลังให้กับทุกดวงวิญญาณ

ถ้าดวงวิญญาณใดมีความต้องการ แต่พวกเขาไม่สามารถได้รับสิ่งใด เพราะขาดความกล้าหาญ พร้อมกับการเป็นผู้ประทานโชค นั่นคือ การเป็นผู้ประทานความรู้ จงเป็นผู้ที่เมตตา และเป็นผู้ประทานพรให้กับดวงวิญญาณเช่นนั้น ให้พลังแก่พวกเขาเป็นพิเศษด้วยความปรารถนาดีของลูก อย่างไรก็ตาม ลูกจะกลายเป็นภาพลักษณ์ของพรเช่นนั้นได้เมื่อลูกได้ส่งเวทย์ทุกความคิดให้กับพ่อแล้วเท่านั้น จงเติมเต็มสัญญาที่ลูกจะอุทิศตนในทุกขณะ ทุกความคิด และทุกการกระทำ

คติพจน์: เมื่อลูกมีสำนึกในรูปที่แท้จริงของตนเองแล้ว พลังสัจจะก็จะถูกพัฒนาขึ้นมาได้

*** โอมขานติ ***